

Medisch pretpark in de woestijn

IOC Advanced Team Physician Course, Qatar

Door: Jos Benders

Aspetar

Honderd sportartsen en sportfysiotherapeuten van buiten bezochten in mei Qatar voor de zevende editie van het IOC Advanced Team Physician Course. Zij ervoeren aan den lijve waar geld – dikwijls een sluitpost in onze westerse begrotingen voor sportgeneeskunde – een land kan brengen. Ver!*

Het moet gezegd, vanwege de nog relatief jonge status van de sportgeneeskunde in Qatar wordt nog veel kennis ingekocht in Europese landen. Toeval, naast mij zit één van de weinige Qatarese artsen die momenteel in eigen land wordt opgeleid tot sportarts. En dat verklaart waarom veel Nederlandse en Belgische artsen en fysiotherapeuten er hun weg door de woestijn vinden. Zij werken in dienst van de vermogende overheid en worden rijkelijk beloond. Praktiseren doen zij in het ongekend superieure Aspetar sportmedisch centrum. Op de tweede congresdag, 6 mei, is in de late namiddag een bezoek aan dit pretpark voor sportmedici gepland. Aspetar vormt een optelsom van zowat alles wat in

de Benelux aan sportmedische logistiek voorhanden is. Bijgebracht in een ziekenhuisachtige setting, over meerdere etages. *Leaders in Sports Medicine* luidt, met gevoel voor zelfkennis, het affiche van dit sportmedische hospitaal. Gespecialiseerd in orthopedie en sportgeneeskunde. Met als ondertitel: *providing athletes with the highest possible services.*

Het mag apart heten dat betrekkelijk jonge landgenoten met hun gezinnen naar Qatar tuigen. Ver van huis – een directe vlucht

duurt zes en een half uur -, op weg naar een land dat zucht onder enorme hitte. En met die mystieke geslotenheid. Als wij er zijn is het buiten tussen de 35 en 40 graden. Hier leven doe je tussen de volop draaiende airco's. Al is er openheid voelbaar naar andere samenlevingsvormen, waardoor een westers windje door de woestijn snuift. De leefwijze is er een van Arabische snit.

Tijdelijk

Wie er heen gaat, moet niet zuchten onder heimwee, zich goed kunnen aanpassen en aansluiting vinden en houden bij de andere collega-families. Uit te sluiten valt dat een sportarts er zijn hele arbeidzame leven zal slijten. Daarvoor is de hang naar de wortels voor de meesten, na een jaar of vijf, te groot. Of zoals een Nederlandse collega ter plaatse het duidt: "Als de kinderen nog jong zijn, is een transfer goed te doen, er is volop scholing aanwezig. Met oudere kinderen is een verhuizing veel belastender."

Inplanting

De kliniek is ingeplant in een groot complex aan sportfaciliteiten ter grootte van 299.000 vierkante meter.

Ik laat er bij ons gezamenlijke bezoek de term WorldDisney vallen en word daarin niet tegengesproken. Het 60.000 zitplaatsen tellende voetbalstadion in het hart, waar in 2022 de 22-ste editie van het WK-voetbal wordt afgetrapt, vat het oog. Er is een Dome voor indoorsporten, twee imposante hotels, een sportinternaat, een shopping center en meer. Tweeduizend medewerkers verzorgen er de dagelijkse routine. Trots vermeldt onze gids van Spaanse komaf dat voetbalteams als Juventus en Manchester United er tot de vaste klantenkring behoren. Wie de trammelant in de pers kent over de keuze van Qatar als gastland in 2022, kent ook de zware woorden over hitte en de ongerijmdheid met voetbal. Kloppend verhaal, aan den lijve voelbaar. Totdat die gids weet te melden dat de vijf speelstadions, alhoewel open, alle met airconditioning worden uitgerust.

Thema's

Hitte, hersenschudding, lies- achillespees- en hamstringblessures, enkels, hart en longen en farmacologie in sport, vormden de waaier aan onderwerpen op dit zevende IOC-

congres. Die een lokale verstrooiing kennen in een rijtour door de woestijn met twintig 4W jeeps. Zelden hebben wij sportmedici zoveel angst voor blessures zien hebben als op deze woeste zandpartijen. Diepten en stuntchauffeurs, zonen en heuvels, maakten van een avondje ontspanning een verzuchting die veel weg had van de race Parijs-Dakar (nu 'le Dakar').

Als er opnieuw een les mag worden getrokken uit dit internationale sportmedische congres, dan is het wel dat tegenwoordig sportblessures steeds meer een minutieuze diagnostiek en aanpak van behandeling kennen. Eén die een eigen richting kent en alsmaar losser komt van basisspecialismen als orthopedie, cardiologie, interne geneeskunde. Doeltreffender nog wordt het als de sportarts samenwerkt met een vakspecialist van de net genoemde origine. Dé combi. In Qatar hebben de Nederlandse sportartsen Hans Tol, Adam Weir, Robbart van Linschoten, en Gert Jan Goudswaard zo'n band gevonden met hun Belgische collega en orthopeed Peter d'Hooghe. En met een Belgische sportfysio, Eric Witvrouw, in de overblijvende punt van de driehoek. Zij verzorgden ieder een lezing op dit congres in wat nu hun tweede vaderland is.

In eigen land vormt zo'n combi van klassiek specialisme en nieuw elan Prof. Gino Kerkhoffs orthopeed AMC (spreker), samen met sportarts Arnold Brons (deelnemer), in Amsterdam.

De placenta als toverremedie op de hamstring stond overigens niet op de agenda, waarmee de inrichtende collega's voldoende aangaven dicht bij de evidentie te willen staan en zich niet van de wijs te laten brengen door hypes in de sport. Want misschien geen ander vak heeft meer af te rekenen met bakerpraatjes, bijgeloven en handopleggingen als de sportgeneeskunde. Qatar toonde dat het front van de logica nog volop in tact is.

Jos Benders MD is lid van de Vlaamse Vereniging van Sportartsen

*IOC Advanced Team Physician Course, Doha, Qatar, 5-7 mei 2015